Prima instanță: Judecătoria Soroca, sediul central (judecător Olga Jamba)
Dosarul nr.2ai-65/25 (nr.2-25078745-03-2ai-10102025

CURTEA DE APEL NORD
Colegiul Civil și de contencios administrativ
D E C I Z I E

09 ianuarie 2026 mun. Bălţi

Completul de judecată în componența:
Preşedintele ședinței, judecător Radu Holban
Judecătorii Mariana Sajin, Svetlana Ghercavii

examinând în procedură scrisă, apelul declarat de Serviciul Fiscal de Stat împotriva hotărârii Judecătoriei Soroca, sediul central din 17 iulie 2025, emisă în cauza civilă, la cererea Serviciul Fiscal de Stat privind atragerea la răspundere subsidiară a membrilor organelor de conducere ale debitorului insolvabil CP ”Agro-PSC”, în persoana directorului Sapojnic Anatolie, în cadrul procesului de insolvabilitate intentat față de CP ”Agro-PSC”, prin care acţiunea a fost respinsă,

C O N S T A T Ă:

Pretențiile reclamantului:

La 03 iunie 2025, creditorul Serviciul Fiscal de Stat în cadrul Judecătoriei Soroca (sediul Central) a înregistrat cererea privind atragerea la răspundere subsidiară a membrilor organului de conducere a CP ”Agro-PSC”, cet. Sapojnic Anatolie.

În argumentarea acțiunii a menționat că, debitorul CP ”Agro-PSC” nu dispune de masă debitoare liberă de interdicții şi garanții, precum şi nu deține alte mijloace bănești ce ar putea fi îndreptate în vederea stingerii integrale a creanțelor creditorilor, deci consideră unica modalitate de stingere a creanțelor Serviciului Fiscal de Stat este atragerea la răspundere subsidiară a membrilor organelor dc conducere a debitorului, prin prisma art. 247 și art. 248 al Legii insolvabilității nr. 149/2012. La caz, potrivit Sistemului Informațional Automatizat al Serviciului Fiscal de Stat director al CP ”Agro-PSC”, pentru perioada 17 ianuarie 2011 până la data intentării procedurii de insolvabilitate, a fost dl. Sapojnic Anatolie Vasile.

Menționează că, unul din temeiurile constatate ce probează temeinicia cererii de chemare în judecată constituie ținerea unei contabilități fictive sau contrare prevederilor legii, precum şi contribuirea la dispariția documentelor contabile, a documentelor de constituire, acţiune prevăzută de art. 248 alin. (1) lit. e) din Legea

insolvabilității şi dispunerea continuării unei activităţi a debitorului care îl duce în mod vădit la incapacitate de plată, acțiune prevăzută de art. 248 alin. (1) lit. f) din Legea insolvabilității. Astfel, prin ținerea unei contabilități contrare prevederilor legii, precum şi contribuirea la dispariția documentelor contabile, a documentelor de constituire, aşa cum este prevăzut la art. 248 alin. (1) lit. e) din Legea insolvabilității, se înțelege săvârșirea acelor fapte ilicite, prin care se încalcă reglementările imperative ale Legii contabilității, indiferent dacă acestea reprezintă infracţiuni, contravenții sau simple delicte civile.

Subliniază că, CP ”Agro-PSC” a fost supus controlului fiscal prin metoda verificării totale. Urmare a controlului fiscal efectuat, a fost încheiat actul de control nr. 5-718902, prelungit pe formularele nr. 5-718903, nr. 5-718904, nr. 5-718905 din 18 octombrie 2022, prin care au fost stabilite mai multe încălcări ale legislației, după cum urmează:

– lipsa parțială a contabilității, ceea ce face imposibilă efectuarea controlului; estimarea venitului impozabil din activitatea de întreprinzător în sumă de 2744458 lei, inclusiv: pentru perioada fiscală A/2019 constituie 1397322 lei, pentru perioada fiscală A/2020 constituie 1347136 lei.

– estimarea obligației fiscale privind impozitul pe venit din activitatea de întreprinzător în sumă totală de 320919 lei, inclusiv: pentru perioada fiscală A/2019 constituie 162185 lei, pentru perioada fiscală A/2020 constituie 158734 lei.

– estimarea obligației fiscale a contribuabilului la capitolul taxa pe valoarea adăugată în sumă totală de 9189 lei, pentru perioada fiscală L/09/2018.

– micșorarea de către contribuabil a sumei TVA spre deducere în perioada ulterioară cu suma de 1860 lei, care la situația de 31 iulie 2022 constituie 130856 lei.

– diminuarea contribuțiilor de asigurări sociale de stat obligatorii cu 136580 lei, inclusiv: L/8/2018 cu 1356 lei, L/9/2018 cu 1369 lei, L/10/2018 cu 5247 lei, UI1/2018 cu 2001 lei, L/12/2018 cu 1741 lei, L/l/2019 cu 2250 lei, L/2/2019 cu 1356 lei, L/3/2019 cu 1314 lei, L/4/2019 cu 2829 lei, L/5/2019 cu 1657 lei, L/6/2019 cu 2396 lei, L/7/2019 cu 5136 lei, L/8/2019 cu 1465 lei, L/9/2019 cu 3247 lei, L/10/2019 cu 1488 lei, UI 1/2019 cu 2527 lei, L/12/2019 cu 2343 lei, L/l/2020 cu 3435 lei, L/2/2020 cu 2052 lei, L/3/2020 cu 2685 lei, L/4/2020 cu 2835 lei, L/5/2020 cu 2630 lei, L/6/2020 cu 9200 lei, L/7/2020 cu 13798 lei, L/8/2020 cu 2089 lei, L/9/2020 cu 1722 lei, UI 0/2020 cu 2963 lei, UI 1/2020 cu 2703 lei, L/12/2020 cu 1790 lei, L/l/2021 cu 1644 lei, L/2/2021 cu 3177 lei, L/3/2021 cu 2497 lei, L/4/2021 cu 2951 lei, L/5/2021 cu 2637 lei, L/6/2021 cu 2595 lei, L/7/2021 cu 1925 lei, L/8/2021 cu 3031 lei, L/9/2021 cu 2133 lei, UI0/2021 cu 7135 lei, UI 1/2021 cu 2172 lei, UI2/2021 cu 2742 lei, L/l/2022 cu

4379 lei, L/2/2022 cu 1856 lei, L/3/2022 cu 1481 lei, L/4/2022 cu 1806 lei, L/5/2022 cu 1851 lei, L/6/2022 cu 1342 lei, L/7/2022 cu 1603 lei.

– diminuarea primelor de asigurare obligatorie de asistență medicală cu 16941 lei, pentru perioada fiscală L/09/2018.

– diminuarea taxei pentru amenajarea teritoriului cu 875 lei, pentru perioadele fiscale T/3/2018 cu 225 lei, T/4/2018 cu 375 lei, T/3/2020 cu 150 lei, T/01/2021 cu 75 lei, T/02/2021 cu 25 lei şi T/01/2022 cu 25 lei.

– nerespectarea modului de întocmire şi prezentare a declarației cu privire la impozitul pe venitul din activitatea de întreprinzător forma VEN12 pentru A/2019 şi A/2020, cu apariția obligațiunilor suplimentare aferente impozitului pe venit din activitatea de întreprinzător în sumă de 162185 lei şi 158734 lei corespunzător; declarațiilor privind TVA pentru perioadele fiscale L/08/2018, L/09/2018, L/01/2019, L/03/2019, L/04/2019, L/07/2019, L/09/2019, L/06/2020, L/08/2020, L/09/2020, L/01/2021, L/05/2021, L/07/2021, L/01/2022 - 14 cazuri, dintre care 1 caz cu apariția obligațiunilor suplimentare aferente TVA cu 9189 lei şi 13 cazuri fără apariția obligațiunilor fiscale la buget; dărilor de seamă forma IPC18 şi IPC21 pentru perioadele fiscale L/08/2018 - L/07/2022, cu suma spre plată a contribuțiilor de asigurare socială în mărime de peste 5000 lei, în perioadele fiscale L/10/2018, L/07/2019, L/06/2020, L/07/2020, L/10/2021 şi pentru perioada fiscală L/09/2018, cu obligații la buget aferente primelor de asigurare obligatorie de asistență medicală în sumă ce depășește 5000 lei; dării de seamă (formaTL13) pentru perioadele fiscale T/3/2018, T/4/2018, T/l/2019, T/3/2019, T/l/2020, T/2/2020, T/3/2020, T/01 /2021, T/02/2021 şi T/01/2022, cu apariția obligațiilor suplimentare aferente taxei pentru amenajarea teritoriului în sumă de până la 5000 lei; notelor de informare forma IALS14, IALS18 şi forma IALS21 pentru perioadele fiscale A/2018, A/2019, A/2020, A/2021, fără obligații suplimentare la buget privind impozitul pe venit; efectuarea decontărilor în numerar în lipsa echipamentului de casă şi control.

De asemenea, debitorul a fost supus controlului fiscal efectuat prin metoda verificării totale, pentru perioada de activitate 01 ianuarie 2018 – 15 august 2022, în urma cărui a fost emisă decizia nr. 779/4281 din 28 octombrie 2022 asupra cazului de încălcare a legislației fiscale comisă de către CP ”Agro-PSC”, prin care s-a dispus încasarea la buget a amenzilor în sumă totală de 132013,00 lei, inclusiv:

– 10000 lei - amendă conform prevederilor art. 254 alin. (1) Cod fiscal, pentru efectuarea încasărilor bănești în numerar în lipsa echipamentului de casă şi control.

– 40000 lei - amendă conform prevederilor art. 257 alin. (5) Cod fiscal, pentru lipsă parțială a contabilității, ceea ce face imposibilă efectuarea controlului fiscal.

– 4500 lei - amendă conform prevederilor art. 260 alin. (1) Cod fiscal, pentru nerespectarea modului de întocmire şi de prezentare a dărilor de seamă forma VENI2 pentru perioadele fiscale A/2019 şi A/2020, a declarației privind TVA pentru perioada fiscală L/09/2018, dărilor de seamă forma IPC18/21 pentru perioadele fiscale L/09/2018, L/10/2018, L/07/2019, L/06/2020, L/07/2020, 1710/2021 (9 cazuri x 500 lei).

– 77513 lei - amendă, conform art. 261 alin. (4) Cod fiscal, pentru diminuarea impozitului pe venit din activitatea de întreprinzător pentru perioadele fiscale A/2019 şi A/2020 cu 162185 lei şi 158734 lei, corespunzător, taxa pe valoarea adăugată pentru perioada fiscal L/09/2018 cu 9189 lei, primelor de asigurare obligatori de asistență medical pentru perioada fiscal L/09/2018 cu 16941 lei, contribuțiilor de asigurări sociale de stat obligatorii pentru perioadele fiscale L/10/2018, L/07/2019, L/06/2020, L/07/2020, L/10/2021 cu 5247 lei, 5136 lei, 9200 lei, 13978 lei, 7135 lei, corespunzător (387565 lei x 20%).

– 136 lei - amendă, conform prevederilor art. 9 alin. (7) din Legea bugetului asigurărilor sociale de stat pentru anul 2018 nr. 281/2017, pentru diminuarea contribuțiilor de asigurări sociale de stat obligatorii pentru perioadele fiscale L/08/2018 şi L/09/2018, în mărime de 5% din suma cu care a fost diminuat cuantumul contribuțiilor de asigurări sociale de stat obligatorii.

Evidențiază că, decizia organului fiscal nr. 779/4281 din 28 octombrie 2022 nu a fost contestată în ordinea contenciosului administrativ, dar nici executată. Partea reclamantă a subliniat că, prin ținerea unei contabilități contrare prevederilor legii, precum şi contribuirea la dispariția documentelor contabile, a documentelor de constituire, aşa cum este prevăzut la art. 248 alin. (1) lit. e) din Legea insolvabilității, se înțelege săvârşirea acelor fapte ilicite, prin care se încalcă reglementările imperative ale Legii contabilității, indiferent dacă acestea reprezintă infracțiuni, contravenții sau simple delicte civile.

Menționează că, ținerea contabilității fictive creează creşterea obligațiilor fiscale şi constă în evidențierea în actele contabile sau în alte documente legale, a cheltuielilor ce nu au la bază operațiuni reale ori evidențierea altor operațiuni fictive. Prin urmare, consideră că completarea unor dări de seamă cu date necorespunzătoare sau neprezentarea presupune denaturarea actului prin înscrierea unor operațiuni care nu au la bază date reale şi care nu pot produce efecte juridice corespunzătoare, având ca scop principal sustragerea de la plata unor sume datorate bugetului de stat în interesul personal al membrilor organelor de conducere.

Afirmă că, în conformitate cu datele din Sistemul Informațional Automatizat al Serviciului Fiscal de Stat, de către CP ”Agro-PSC” la data de 25 mai 2022 a fost prezentată declarația privind impozitul pe venit (Forma VENI2) pentru perioada fiscală A/2021 cu suma calculată a impozitului pe venitul obținut din activitatea de

întreprinzător în mărime de 32456,52 lei, termenul pentru achitare fiind 25 martie 2022, care până în prezent nu este achitată la buget. Așadar, opinează că continuarea activității se probează prin darea de seamă prezentată de către debitor şi indicată supra, care denotă desfășurarea genului principal de activitate - cultura plantelor cerealiere.

Astfel, având deja restanță considerabilă calculată prin dările de seamă prezentate de contribuabil, membrii organelor de conducere a debitorului au dispus continuarea activităţii întreprinderii care a dus debitorul în mod vădit la incapacitate de plată. Opinează că, cele enunțate supra adeveresc aplicabilitatea prevederilor art. 248 alin. (1) lit. e) şi f) din Legea insolvabilității nr. 149/2012, pentru atragerea la răspundere subsidiară a membrului organelor de conducere ale debitorului CP ”Agro-PSC”- directorul Sapojnic Anatolie Vasile.

Or, acesta deținând funcția respectivă până la intentarea procesului de insolvabilitate faţă de CP ”Agro-PSC” a dispus continuarea unei activități a debitorului care l-a dus în mod vădit la incapacitate de plată. Mai subliniază că, acțiunea ilicită a făptuitorului constă în gestionarea defectuoasă a companiei CP ”Agro-PSC”, manifestată prin neexecutarea obligațiilor companiei faţă de terţi în concordanţă cu prevederile art. 775 CC, care prevede faptul, că obligaţiile trebuie executate cu bună credinţă la locul şi în modul stabilit.

În contextul celor expuse supra, consideră că prin acţiunile/inacţiunile membrilor organelor de conducere ale debitorului CP ”Agro-PSC”, Serviciul Fiscal de Stat a fost prejudiciat cu suma totală de 601737,82 lei şi în conformitate cu art. 247 și art. 248 alin. (1) lit. e) şi f) din Legea insolvabilității, art. 11 lit. j) din Codul de executare, art. 85 alin. (1) lit. i) din CPC, solicită instanței de insolvabilitate admiterea acțiunii, atragerea la răspundere patrimonială subsidiară membrul organului de conducere al debitorului CP ”Agro-PSC” în procedura falimentului în persoana directorului Sapojnic Anatolie Vasile și încasa din contul acestuia în contul masei debitoare a CP ”Agro-PSC” a creanței validate şi nestinse a Serviciului Fiscal de Stat în sumă totală de 601737,82 lei, constituită din creanţe chirografare de rangul III (plăți de bază) - 380280,91 lei şi creanțe chirografare de rangul VI (majorări de întârziere, amenzi) - 221456,91 lei.

Poziția primei instanțe:

Prin hotărârea Judecătoriei Orhei, sediul central din 17 iulie 2025 s-a respins ca neîntemeiată cererea de chemare în judecată formulată de Serviciul Fiscal de Stat privind atragerea la răspundere subsidiară a membrilor organelor de conducere ale debitorului insolvabil CP ”Agro-PSC”, în persoana directorului Sapojnic Anatolie, în cadrul procesului de insolvabilitate intentat față de CP ”Agro-PSC”.

Solicitarea apelantului:

Nefiind de acord cu soluția instanței de fond, la 22 iulie 2025 Serviciul Fiscal de Stat a contestat hotărârea Judecătoriei Soroca, sediul central din 17 iulie 2025 cu apel, solicitând casarea integrală a hotărârii contestate și emiterea unei noi hotărâri potrivit căruia să fie admisă acțiunea înaintată privind atragerea la răspundere subsidiară a membrilor organelor de conducere ale debitorului insolvabil CP ”Agro-PSC”, în persoana directorului Sapojnic Anatolie, în cadrul procesului de insolvabilitate intentat față de CP ”Agro-PSC”.

Argumentele părților:

În motivarea apelului Serviciul Fiscal de Stat a invocat faptul că, s-a adresat Judecătoriei Soroca, sediul central cu cerere privind atragerea la răspundere subsidiară a membrilor organelor de conducere ale debitorului insolvabil CP ”Agro-PSC”, în persoana directorului Sapojnic Anatolie, în cadrul procesului de insolvabilitate intentat față de CP ”Agro-PSC”., or debitorul CP AGRO-P.S.C, nu dispune de masă debitoare liberă de interdicții și garanții, precum și nu deține alte mijloace bănești ce ar putea fi îndreptate în vederea stingerii integrale a creanțelor creditorilor, astfel consideră a fi unica modalitate de stingere a creanțelor Serviciului Fiscal de Stat prin atragerea la răspundere subsidiară a membrilor organelor de conducere a debitorului.

Mai reține că, potrivit Sistemului Informațional Automatizat al Serviciului Fiscal de Stat director al CP AGRO-P.S.C pentru perioada de la 17.01.2011 până la data intentării procedurii de insolvabilitate a fost dl Sapojnic Anatolie Vasile, IDNP *****, domiciliat pe adresa **********, care este pasibil de a fi atras la răspundere subsidiară în conformitate cu normele art. 247, art. 248 al Legii insolvabilității nr.149 din 29.06.2012..

Astfel, consideră eronată concluzia instanței de fond expusă în hotărârea contestată cu apel, precum, că la materialele cauzei, contrar prevederilor *art. 118, alin. (1) Codul de procedură civilă* de către reclamant nu au fost prezentate probe pertinente și admisibile, care să dovedească faptul că starea de insolvabilitate a fost cauzată anume prin ținerea unei contabilități contrar prevederilor legii sau prin dispariția documentelor contabile.

Apreciază critic concluzia instanței de fond precum, că actul de control nr. 5-718902, prelungit pe formularele nr. 5-718903, nr. 5-718904, nr. 5-718905 din 18.10.2022, nu constituie temei de admitere a cererii de atragere la răspundere subsidiară prevăzut de *art. 248 alin.(1) lit.e) din Legea insolvabiliății* deoarece acesta probează doar comiterea anumitor abateri de la legislația fiscală de către debitor. La caz, a fost emis un act executoriu de Serviciul Fiscal de Stat, fapt ce rezultă din prevederile *art. 11 lit. j) din Codul de executare.*

Consideră că, de către instanța de fond nu au fost elucidate pe deplin circumstanțele de fapt și de drept invocate de către reclamant întru argumentarea

faptului comiterii de către pârât a acțiunilor prevăzute de *art. 248, alin. (1), lit. e) din Legea insolvabilității*, examinând superficial acțiunea, în special a argumentelor/probelor prezentate de Serviciul Fiscal de Stat.

Reține ca neîntemeiată motivarea instanței, or, ținerea unei contabilităţi contrare prevederilor legii, precum şi contribuirea la dispariţia documentelor contabile, a documentelor de constituire, așa cum este prevăzut la *art. 248 alin. (1) lit. e) din Legea insolvabilităţii*, se înţelege săvârşirea acelor fapte ilicite, prin care se încalcă reglementările imperative ale Legii contabilităţii, indiferent dacă acestea reprezintă infracţiuni, contravenţii sau simple delicte civile. Prin urmare, completarea unor dări de seamă cu date necorespunzătoare sau neprezentarea acestora înseamnă denaturarea actului prin înscrierea unor operațiuni care nu au la bază date reale și care nu pot produce efecte juridice corespunzătoare, având ca scop principal sustragerea de la plata unor sume datorate bugetului de stat în interesul personal al membrilor organelor de conducere.

Menționează că, cererea înaintată privind atragerea la răspundere subsidiară este argumentată și asigurată de probe pertinente și admisibile din care rezultă comiterea de către intimat a faptelor prevăzute de *art. 248, alin. (1), lit. e) şi lit. f) din Legea insolvabilității* și confirmă caracterul ilicit al acțiunilor membrului organelor de conducere ale CP AGRO-P.S.C, în persoana directorului Sapojnic Anatolie Vasile, fapt ce generează temei de atragere la răspundere subsidiară, cât și acțiuni rezultate din continuarea unei activităţi a debitorului care l-a dus în mod vădit la incapacitate de plată.

Susține că, sunt întrunite cumulativ condițiile atragerii la răspundere subsidiară patrimonială a membrului organului de conducere a debitorului CP AGROP.S.C, întrucât au fost comise fapte ilicite, există prejudiciu, există legătură de cauzalitate între faptele ilicite și prejudiciu. Respectiv, consideră că, instanța de judecată eronat a constatat că nu au fost întrunite condițiile pentru atragerea la răspundere subsidiară a membrilor organelor de conducere. Toate cazurile enumerate mai sus constituie temeiuri independente de atragere la răspundere subsidiară a organelor de conducere a debitorului, în cazul în care au prejudiciat întreprinderea și au adus-o la starea de insolvabilitate. Prezența unui singur indice din temeiurile de atragere la răspundere subsidiară a organelor de conducere a debitorului în sensul Legii insolvabilității, constituie un temei suficient pentru angajarea răspunderii subsidiare față de creditorii debitorului.

Reiterează că, concluzia instanței de fond privind respingerea cererii înaintate este nemotivată și neîntemeiată. Or, la caz, debitorul CP AGRO-P.S.C nu are debitori, nu dispune de careva bunuri mobile sau imobile negajate în masa debitoare, precum și nu deține alte mijloace bănești ce ar putea fi îndreptate în vederea stingerii creanțelor creditorilor. Astfel, considerăm că, unica modalitate de stingere a creanțelor Serviciului Fiscal de Stat este atragerea la răspundere

subsidiară a membrilor organelor de conducere a debitorului, prin prisma *art. 247 și 248 din Legea insolvabilității nr. 149 din 29.06.2012.*

Apelantul solicită, admiterea cererii de apel. Casarea integrală a Hotărârii Judecătoriei Soroca sediul central din 17 iulie 2025 cu emiterea unei Decizii prin care să fie admisă integral acțiunea. A atrage la răspundere patrimonială subsidiară a membrului organelor de conducere al debitorului CP ”AGRO-P.S.C.” în persoana directorului Sapojnic Anatolie Vasile, IDNP *****, cu încasarea în contul masei debitoare a creanței validate și nestinse a Serviciului Fiscal de Stat în sumă totală de 601 737,82 lei, inclusiv 380 280,91 lei - creanță chirografară de rangul III și 221 456,91 lei - creanță chirografară de rangul VI.

Aprecierea instanţei de apel:

Analizând legalitatea şi temeinicia hotărârii contestate, prin prisma argumentelor invocate în cererea de apel şi a materialelor din dosar, Colegiul civil și de contencios administrativ al Curții de Apel Nord consideră apelul ca fiind neîntemeiat şi urmează a fi respins, cu menținerea fără modificări a hotărârii primei instanțe din motivele ce succed.

Conform art.1 alin.(4) din Legea insolvabilității, *procesul de insolvabilitate se desfăşoară în conformitate cu prevederile Codului de procedură civilă şi cu cele ale prezentei legi.*

Iar, potrivit prevederilor art.8 alin.(1) din Legea insolvabilității nr.149 din 29.06.2012, *hotărârile instanţei de insolvabilitate pot fi atacate cu apel în termen de 15 zile de la data pronunțării dispozitivului, cu excepţiile prevăzute în prezenta lege. Termenul de apel, precum şi apelul declarat nu suspendă executarea hotărârilor instanţei de insolvabilitate.*

Colegiul civil reţine că, dispozitivul hotărârii contestate a fost pronunţat la 17 iulie 2025, iar apelul a fost declarat la 22 iulie 2025, ceea ce confirmă respectarea termenului de contestare a hotărârii.

Potrivit art.8 alin.(6) din Legea insolvabilității, *cererile de apel se examinează în procedură scrisă, în termen de până la 60 de zile de la data intentării procedurii de apel, în condiţiile examinării cauzei în primă instanţă. Instanţa de apel poate dispune citarea participanţilor la proces dacă apreciază acest fapt ca fiind necesar. Cererile de apel şi de recurs se examinează în modul prevăzut de Codul de procedură civilă, cu excepţiile stabilite în prezenta lege*

Conform art. 385 alin.(1) lit.a) Cod de procedură civilă, *instanța de apel, după ce judecă apelul, este în drept să respingă apelul și să mențină hotărârea primei instanțe.*

Articolul 130 alin.(1) Cod de procedură civilă statuează că, *instanţa judecătorească apreciază probele după intima ei convingere, bazată pe cercetarea*

multe aspectual, completă, nepărtinitoare şi nemijlocită a tuturor probelor din dosar în ansamblul şi interconexiunea lor, călăuzindu-se de lege.

În temeiul art.240 alin.(1) Cod de procedură civilă, *la deliberarea hotărîrii, instanţa judecătorească apreciază probele, determină circumstanţele care au importanţă pentru soluţionarea pricinilor, care au fost sau nu stabilite, caracterul raportului juridic dintre părţi, legea aplicabilă soluţionării pricinii şi admisibilitatea acţiunii.*

În conformitate cu prevederile art.373 alin.(1), (2), (5) Cod de procedură civilă, *instanţa de apel verifică, în limitele cererii de apel, ale referinţelor şi obiecţiilor înaintate, legalitatea şi temeinicia hotărârii atacate în ceea ce priveşte constatarea circumstanţelor de fapt şi aplicarea legii în primă instanţă. În limitele apelului, instanţa de apel verifică circumstanţele şi raporturile juridice stabilite în hotărârea primei instanţe, precum şi cele care nu au fost stabilite, dar care au importanţă pentru soluţionarea pricinii, apreciază probele din dosar şi cele prezentate suplimentar în instanţă de apel de către participanţii la proces. Instanţa de apel este obligată să se pronunţe asupra tuturor motivelor invocate în apel. Astfel, prevederile legale enunţate în mod expres obligă instanţa de apel să verifice circumstanţele şi raporturile juridice stabilite în hotărârea primei instanţe, precum şi cele care nu au fost stabilite şi este obligată să verifice legalitatea hotărârii în întregul ei şi să se pronunţe asupra tuturor motivelor invocate în apel*.

Din conţinutul celor relatate Colegiul reţine că, sarcina instanţei de apel derivă reieşind din dispoziţiile art. 373 alin. (1), (2), (5) Cod de procedură civilă, în condiţiile în care instanţa de fond a soluţionat fondul cauzei, cu expunerea argumentelor în vederea admiterii sau respingerii acţiunii în raport cu concluziile reţinute de către aceasta.

Colegiul civil reiterează că, instanţa de apel, potrivit regulilor unui proces echitabil, reţinându-se rolul determinant al concluziilor sale, are obligaţia să examineze efectiv problemele esenţiale care îi sunt supuse aprecierii şi să nu se limiteze la însuşirea motivelor instanţei inferioare.

În conformitate cu dispozițiile art. 247 alin.(1) din Legea insolvabilității nr.149 din 29 iunie 2012, *în sensul prezentei legi, membri ai organelor de conducere ale debitorului pot fi: debitorul persoană fizică ce desfăşoară activitate individuală de întreprinzător, fondatorul întreprinderii individuale sau al gospodăriei ţărăneşti (de fermier), administratori societăţilor comerciale, membrii organelor executive, membrii consiliilor de supraveghere (consiliului), lichidatorii şi membrii comisiilor de lichidare, contabilii.*

Potrivit art.248 alin.(1) din Legea insolvabilității nr. 149 din 29 iunie 2012, prevede că, *la cererea administratorului insolvabilităţii/lichidatorului, a comitetului creditorilor sau a oricărui creditor care are interes legitim, instanţa de insolvabilitate poate dispune ca o parte din datoriile debitorului insolvabil să fie*

suportate de membrii organelor lui de conducere, precum şi de orice altă persoană, care i-au cauzat insolvabilitatea prin una dintre următoarele acţiuni: a) folosirea bunurilor sau creditelor debitorului în interes personal; b) desfăşurarea unei activităţi comerciale în interes personal sub acoperirea debitorului; c) majorarea fictivă a pasivelor debitorului şi/sau deturnarea (ascunderea) unei părţi din activul debitorului; d) procurarea de fonduri pentru debitor la preţuri exagerate; ***e) ţinerea unei contabilităţi fictive sau contrare prevederilor legii, precum şi contribuirea la dispariţia documentelor contabile, a documentelor de constituire; f) dispunerea continuării unei activităţi a debitorului care îl duce în mod vădit la incapacitate de plată;*** *g) dispunerea, în luna precedentă încetării plăţilor, de a se plăti cu preferinţă unui creditor în dauna celorlalţi creditori; h) nedepunerea cererii de intentare a procesului de insolvabilitate conform prevederilor art.14; i) comiterea cu intenţie a altor fapte care au cauzat insolvabilitatea debitorului.*

Din prevederile art. 1998 alin. (1) Cod Civil rezultă că, *cel care acționează față de altul în mod ilicit, cu vinovăție este obligat să repare prejudiciul patrimonial, iar în cazurile prevăzute de lege, şi prejudiciul moral cauzat prin acțiune sau omisiune.*

Astfel, pentru angajarea răspunderii civile delictuale se cer a fi întrunite cumulativ următoarele condiții, și anume: a) existența unui prejudiciu; b) existența unei fapte ilicite; c) existența unui raport de cauzalitate între fapta ilicită și prejudiciu; d) existența vinovăției celui ce a cauzat prejudiciul.

În astfel de circumstanțe, Colegiul civil reține că, potrivit art. 15 alin.(1) Legea insolvabilității nr.149 din 29.06.2012 statuează că, *în cazul insolvabilităţii debitorului din culpa fondatorilor (membrilor) lui, a membrilor organului executiv sau a unor alte persoane care au dreptul de a da indicaţii obligatorii pentru debitor ori care pot influenţa în alt mod acţiunile debitorului (insolvabilitate intenţionată), aceştia poartă răspundere subsidiară solidară faţă de creditori în măsura în care bunurile debitorului sânt insuficiente pentru executarea creanţelor creditorilor.*

Astfel, legiuitorul a inclus în categoria „membrilor organelor de conducere” ale debitorului insolvabil persoane cu răspundere patrimonială diferită și cu capacitate diferită de a influența activitatea insolvabilului.

Răspunderea juridică civilă a membrilor organelor de conducere ale debitorului insolvabil reglementată de art. 247, 248 din Legea insolvabilității, are o natură delictuală, antrenându-se pentru faptele expres prevăzute de lege art. 248 alin. (1), lit. a)- i) coroborat cu art. 247 din Legea insolvabilității.

Angajarea răspunderii civile delictuale, în general, presupune întrunirea anumitor condiții generale menționate mai sus (prejudiciul, fapta ilicită, raportul de cauzalitate dintre fapta ilicită și prejudiciu, vinovăția).

Aceste condiții generale trebuie să fie prezente și în cazul angajării răspunderii subsidiare a membrilor organelor de conducere ale debitorului insolvabil.

Totodată, pe lângă aceste condiții generale ale răspunderii civile și cumulativ cu acestea, pentru angajarea răspunderii subsidiare a membrilor organelor de conducere ale debitorului insolvabil, este necesar să fie îndeplinite și anumite condiții speciale, prevăzute de art. 248 alin. (1) din Legea insolvabilității invocare mai sus.

Astfel, existența a cel puțin uneia dintre aceste condiții speciale, menționate la art. 248 alin. (1) lit. a)-i) din Legea insolvabilității alături de condițiile generale ale răspunderii civile menționate mai sus, generează un raport juridic civil de natură delictuală, care se caracterizează sub aspectul conținutului său, în dreptul administratorului insolvabilității/lichidatorului de a pretinde de la membrii organelor de conducere a debitorului insolvabil precum și de la orice altă persoană să suporte o parte din datoriile debitorului insolvabil, dacă aceștia au cauzat insolvabilitatea debitorului prin una dintre acțiunile prevăzute de art. 248 alin. (1) lit. a)-i) din Legea insolvabilității.

Pe lângă aceste condiții generale și speciale ale răspunderii civile delictuale și cumulativ cu acestea, pentru angajarea răspunderii subsidiare a membrilor organelor de conducere ale debitorului insolvabil, este necesar ca aceste persoane să fi deținut calitatea de membru al organelor de conducere a debitorului insolvabil în sensul specificat la art. 247 alin. (1) din Legea insolvabilității la data intentării procesului de insolvabilitate sau pe parcursul ultimelor 24 de luni anterioare intentării procesului.

Potrivit art. 118 alin.(1) Cod de procedură civilă, *fiecare parte trebuie să dovedească circumstanţele pe care le invocă drept temei al pretenţiilor şi obiecţiilor sale dacă legea nu dispune altfel.*

Din analiza materialelor cauzei rezultă faptul că, prin hotărârea Judecătoriei Soroca, (sediul Central) din 15 august 2022 s-a constatat insolvabilitatea şi intentată procedura insolvabilității faţă de CP ”Agro-PSC” cu desemnarea în funcția de administrator al insolvabilității administratorul autorizat Panciuc Adrian (f.d.9).

Prin Încheierea Judecătoriei Soroca (sediul Central) din 14 decembrie 2022 a fost dispusă intrarea imediată în procedura falimentului a CP ”Agro-PSC cu numirea în calitate de lichidator a administratorului autorizat Panciuc Adrian (f.d.5-6).

Potrivit informației despre contribuabil se atestă că, Sapojnic Anatolie Vasile a deținut funcția de director al CP ”Agro-PSC din 17 ianuarie 2011 și până la intentarea procedurii de insolvabilitate. Astfel, instanța corect a reținut că temeiul prevăzut la art.247 în coroborare cu art.248 din Legea insolvabilității poate

fi imputată membrilor organelor de conducere a debitorului, la caz, lui Sapojnic Anatolie având calitatea de subiect al răspunderii subsidiare.

În continuare se reține, că reieșind din tabelului definitiv de validarea creanțelor față de debitorul CP ”Agro-PSC au fost validați creanțele față de Bugetului Public Național de rang III (plăți de bază) și IV (majorări de întârziere, amenzi), în valoare totală de 601737,82 lei care au fost constatate prin Decizia nr. 779/4281 din 28 octombrie 2022 fiind calculate și stabilite după constatarea insolvabilității.

Totodată, în cadrul procesului de insolvabilitate a debitorului, s-a constatat lipsa masei debitoare din care ar putea fi acoperite creanțele față de CP ”Agro-PSC, ceea ce constituie prejudiciul material al speței deduse judecății.

Prin urmare, Colegiul Civil conchide, că prima instanță corect a constatat că obligațiile invocate de Serviciul Fiscal de Stat, fiind calculate ulterior intentării procesului de insolvabilitate, nu sunt de natură să genereze sau să determine starea de insolvabilitate a debitorului. Susținerile lichidatorului referitoare la ținerea contabilității contrar prevederilor legale au un caracter pur declarativ, nefiind susținute prin probe pertinente și concludente. Or, în lipsa unui suport probator adecvat, nu poate fi reținută existența unor fapte ilicite apte să atragă răspunderea subsidiară.

De asemenea, instanța de apel constată că apelantul nu a prezentat dovezi suficiente care să confirme că starea de insolvabilitate a debitorului a fost determinată de pretinsa ținere necorespunzătoare a contabilității sau de eventuala dispariție a documentelor contabile. Prin urmare, nu a fost demonstrată existența legăturii de cauzalitate între faptele imputate și prejudiciul invocat.

La acest capitol, Colegiul subliniază că nici legătura de cauzalitate dintre încălcările constatate prin actul de control nr. 5-718902, prelungit pe formularele nr. 5-718903, nr. 5-718904, nr. 5-718905 din 18 octombrie 2022 și Decizia nr. 779/4281 din 28 octombrie 2022 de Serviciul Fiscal de Stat și apariția stării de insolvabilitate nu a fost probată. Simpla constatare a unor abateri fiscale nu echivalează, în mod automat, cu dovada cauzării insolvabilității. Or, pentru angajarea răspunderii subsidiare este necesară întrunirea cumulativă a condițiilor răspunderii delictuale, și anume: existența unei fapte ilicite, a unui prejudiciu, a vinovăției autorului și a legăturii de cauzalitate dintre fapta ilicită și prejudiciul produs. În speță, aceste condiții nu au fost întrunite, aspect corect reținut de instanța de fond.

Circumstanțele de fapt evidențiate de către deponentul acțiunii în motivarea temeiului respectiv de atragere la răspundere subsidiară pot fi rezumate doar la faptul că organele de conducere ale CP ”Agro-PSC”, în speță directorul Sapojnic Anatolie, că a prezentat parțial datele de evidență contabilă, fapt ce a determinat imposibilitatea petrecerii unui control total al activității debitorului*, în materie*

fiscală, fapt ce a fost constatat prin Actul de control nr. 5-718902, prelungit pe formularele nr. 5-718903, nr. 5-718904, nr. 5-718905 din 18 octombrie 2022, prin care, totodată au fost stabilite o serie de încălcări a legislației fiscale, după cum urmează: estimarea venitului impozabil din activitatea de întreprinzător în sumă de 2744458 lei, inclusiv: pentru perioada fiscală A/2019 constituie 1397322 lei, pentru perioada fiscală A/2020 constituie 1347136 lei; estimarea obligației fiscale privind impozitul pe venit din activitatea de întreprinzător în sumă totală de 320919 lei, inclusiv: pentru perioada fiscală A/2019 constituie 162185 lei, pentru perioada fiscală A/2020 constituie 158734 lei; estimarea obligației fiscale a contribuabilului la capitolul taxa pe valoarea adăugată în sumă totală de 9189 lei, pentru perioada fiscală L/09/2018; micșorarea de către contribuabil a sumei TVA spre deducere în perioada ulterioară cu suma de 1860 lei, care la situația de 31 iulie 2022 constituie 130856 lei; diminuarea contribuțiilor de asigurări sociale de stat obligatorii cu 136580 lei; diminuarea primelor de asigurare obligatorie de asistență medicală cu 16941 lei, pentru perioada fiscală L/09/2018; diminuarea taxei pentru amenajarea teritoriului cu 875 lei, pentru perioadele fiscale T/3/2018 cu 225 lei, T/4/2018 cu 375 lei, T/3/2020 cu 150 lei, T/01/2021 cu 75 lei, T/02/2021 cu 25 lei şi T/01/2022 cu 25 lei; nerespectarea modului de întocmire şi prezentare a declarației cu privire la impozitul pe venitul din activitatea de întreprinzător forma VEN12 pentru A/2019 şi A/2020, cu apariția obligațiunilor suplimentare aferente impozitului pe venit din activitatea de întreprinzător în sumă de 162185 lei şi 158734 lei corespunzător; declarațiilor privind TVA pentru perioadele fiscale L/08/2018, L/09/2018, L/01/2019, L/03/2019, L/04/2019, L/07/2019, L/09/2019, L/06/2020, L/08/2020, L/09/2020, L/01/2021, L/05/2021, L/07/2021, L/01/2022 - 14 cazuri, dintre care 1 caz cu apariția obligațiunilor suplimentare aferente TVA cu 9189 lei şi 13 cazuri fără apariția obligațiunilor fiscale la buget; dărilor de seamă forma IPC18 şi IPC21 pentru perioadele fiscale L/08/2018 - L/07/2022, cu suma spre plată a contribuțiilor de asigurare socială în mărime de peste 5000 lei, în perioadele fiscale L/10/2018, L/07/2019, L/06/2020, L/07/2020, L/10/2021 şi pentru perioada fiscală L/09/2018, cu obligații la buget aferente primelor de asigurare obligatorie de asistență medicală în sumă ce depășește 5000 lei; dării de seamă (formaTL13) pentru perioadele fiscale T/3/2018, T/4/2018, T/l/2019, T/3/2019, T/l/2020, T/2/2020, T/3/2020, T/01 /2021, T/02/2021 şi T/01/2022, cu apariția obligațiilor suplimentare aferente taxei pentru amenajarea teritoriului în sumă de până la 5000 lei; notelor de informare forma IALS14, IALS18 şi forma IALS21 pentru perioadele fiscale A/2018, A/2019, A/2020, A/2021, fără obligații suplimentare la buget privind impozitul pe venit; efectuarea decontărilor în numerar în lipsa echipamentului de casă şi control.

Mai mult ca atât, încălcările constatate prin actul de control efectuat, cât și faptul neprezentării, în volum deplin, a evidenței contabile sunt pasibile de

sancționare printr-un act de dispoziție a Serviciului Fiscal de Stat, în acest sens fiind emisă Deciziei nr. 779/4281 din 28 octombrie 2022 a Serviciului Fiscal de Stat, prin care au fost sancționate acțiunile prejudiciabile a conducerii debitorului pentru raportarea și reflectarea necorespunzătoare în evidența contabilă a dărilor de seamă și diminuării veniturilor, impozitelor, taxelor și contribuțiilor sociale.

Așa dar, instanța de apel menționează că, în acțiunile indicate de Serviciul Fiscal de Stat în cererea privind atragerea la răspunderea subsidiară a membrilor organelor de conducere a debitorului nu pot servi ca temei de atragere la răspundere a lui Sapojnic Anatolie, or, norma invocată stabilește posibilitatea atragerii la răspundere subsidiară a membrilor organelor de conducere ale societății debitoare în cazul existenței circumstanțelor privind ținerea unei contabilități fictive sau contrare prevederilor legii.

Deci, Colegiul conchide că, instanța just a reținut că atragerea la răspundere subsidiară, în baza pretinsei ținere a unei contabilități fictive sau contrar legii, precum și contribuirea al dispariției documentelor contabile se înțelege săvârșirea acelor fapte ilicite, prin care se încalcă reglementările imperative ale Legii contabilității cu condiția imperativă că această acțiune a dus nemijlocit la incapacitate de plată și/sau supra îndatorarea debitorului, însă în acest sens apelantul nu a probat și nici nu a descris prin prisma acțiunilor lui Sapojnic Anatolie.

La fel, nu a prezentat careva acte constatatoare că într-adevăr, administratorului/directorul Sapojnic Anatolie a admis ținerea evidenței contabile fictive or, că a contribuit la dispariția evidenței contabile. Or, să dovedească faptul că starea de insolvabilitate a fost cauzată anume prin ținerea unei contabilități contrare prevederilor legii sau prin dispariția documentelor contabile.

În continuare, Colegiul va reține întemeiată concluzia primei instanțe referitor că la continuarea activității debitorului în condiții ce ar fi condus în mod vădit la incapacitatea de plată, or că simpla invocare a acestui fapt în cerere nu este suficientă în lipsa individualizării unor acțiuni concrete, determinate și intenționate ale factorilor de decizie ai întreprinderii, apte să demonstreze orientarea deliberată a activității către starea de insolvabilitate. Or, din materialele dosarului nu rezultă care anume conduite culpabile ar fi fost întreprinse în mod conștient și sistematic în acest scop de către pârât.

Colegiul civil apreciază că, pentru existența răspunderii subsidiare a debitorului, urmează să fie întrunite integral condițiile atragerii la răspundere subsidiară, iar în caz contrar, oricât de deranjant şi/sau prejudiciabil nu ar fi comportamentul celui învinovățit, răspunderea subsidiară nu poate surveni, or, răspunderea nu devine automat operantă în toate cazurile când pasivul nu poate fi acoperit, ci doar atunci când se demonstrează că prin acțiunile culpabile şi intenționate ale membrilor organelor de conducere a fost cauzată starea de

insolvabilitate a debitorului. Membrii organelor de conducere a debitorului insolvabil nu răspund pentru o simplă incapacitate managerială, ci pentru săvârșirea unor fapte după cum s-a relatat supra, cu caracter ilicit.

În situația dată, prima instanţa just a reținut că prin cererea depusă de către Serviciul Fiscal în raport cu probele nu se întrunește circumstanțele prevăzute de art.248 alin.(1) lit.e) și f) din Legea insolvabilității și în partea aceasta fiind just respinsă, ca neîntemeiat.

Este de reținut că membrii organelor de conducere nu răspund pentru o simplă incapacitate managerială, ci pentru săvârșirea unor fapte cu caracter ilicit, urmărind, de regulă, deturnarea activității de la realizarea scopului pentru care a fost constituită societatea debitoare și satisfacerea unui interes personal sau al unui terț, calificarea acestei forme de răspundere având un caracter delictual în toate situațiile.

În concluzie, acțiunile prejudiciabile ale membrilor organelor de conducere ale debitorului CP ”Agro-PSC” constatate la efectuarea controlului fiscal nu pot fi reținute ca acțiuni ilicite care au cauzat insolvabilitate debitorului.

După cum a fost constatat din probatoriul cauzei, prima instanță corect a reținut că, încălcările constate de organul fiscal de stat prin actele de control evidențiate supra nu sunt suficiente pentru angajarea răspunderii subsidiare a lui Sapojnic Anatolie în temeiul art. 248 alin. (1) lit. e) din Legea insolvabilității nr. 149/2012. Or, reclamantul/apelant urma să probeze faptul că acțiunile lui Sapojnic Anatolie au contribuit în mod direct și cauzal la apariția sau agravarea stării de insolvabilitate a debitorului. Astfel, instanța de judecată nu își poate întemeia soluția pe simple presupuneri sau deducții, neconfirmate prin mijloace de probă admisibile și pertinente, ci exclusiv pe fapte stabilite cu certitudine în cadrul procesului.

În speță, creditorul a probat existența unor nereguli în ținerea evidenței contabile și a obligațiilor fiscale suplimentare stabilite în urma controlului, însă nu a demonstrat mecanismul concret prin care aceste nereguli au condus la apariția stării de insolvabilitate.

Nu au fost prezentate probe privind diminuarea frauduloasă a activelor, deturnarea fluxurilor financiare, ascunderea deliberată a situației financiare reale ori imposibilitatea obiectivă de satisfacere a creanțelor ca rezultat direct al faptelor imputate administratorului.

Cu referire la temeiul invocat de Serviciul Fiscal prevăzut la art. 248 alin. (1) lit. f) din Legea insolvabilității nr. 149 din 29 iunie 2012, manifestat prin dispunerea continuării unei activități a debitorului care îl duce în mod vădit la incapacitate de plată, instanța menționează următoarele.

Circumstanțele de fapt evidențiate de către deponentul acțiunii în motivarea temeiului respectiv de atragere la răspundere subsidiară pot fi rezumate prin faptul

că, potrivit declarația privind impozitul pe venit (Forma VENI2) pentru perioada fiscală A/2021 suma calculată a impozitului pe venitul obținut din activitatea de întreprinzător reprezenta 32456,52 lei, termenul pentru achitare fiind 25 martie 2022. Astfel, invocă reclamantul că, având deja restanță considerabilă la plata impozitului pe venit, organele de conducere ale CP ”Agro-PSC”, în speță directorul Sapojnic Anatolie, au dispus continuarea activităţii întreprinderii care a dus debitorul în mod vădit la incapacitate de plată.

În sensul art. 2 din Legea insolvabilității nr. 149 din 29 iunie 2012 (prevederi în vigoare la data intentării procedurii insolvabilității), incapacitate de plată este definită ca situație financiară a debitorului caracterizată prin incapacitatea lui de a își executa obligațiile pecuniare scadente, inclusiv obligațiile fiscale. Incapacitatea de plată este, de regulă, prezumată în cazul în care debitorul a încetat să efectueze plăți.

Instanța relevă că, incapacitatea de executare a obligațiilor financiare, inclusiv situația în care valoarea bunurilor deținute de către debitor nu mai acoperă obligațiile existente ale acestuia, poate fi stabilită prin raportare la întregul tablou patrimonial al debitorului, formulând în acest mod concluzii vis-a-vis de măsura în care valoarea bunurilor poate acoperi obligațiile înregistrate.

Prin urmare, din înscrisurile administrate la actele cauzei, instanța nu poate stabili cu certitudine faptul că restanța admisă la impozitul pe venit în mărime de 32456,52 lei reprezintă în sine o simplă întârziere la achitarea impozitului sau o incapacitatea de executare a obligațiilor pecuniare scadente, precum și faptul că pretinselor acțiuni de continuare a activității debitorului au dus în mod vădit la incapacitate de plată.

Instanța apreciază că restanța la impozitul pe venit de sine stătător este insuficientă în vederea determinării survenirii incapacității de plată a societății debitoare. Or, reieșind din prevederile Legii insolvabilității, incapacitatea de plată, adică incapacitatea debitorului de a-și onora obligațiile de achitare a datoriei, poate fi apreciată prin raportarea la întreaga situație patrimonială a întreprinderii, inclusiv existența de creanțe față de persoane terțe, dispunerea de bunuri imobile și/sau mobile, existența de mijloace financiare în casierie sau pe conturile bancare deținute în instituții financiare, etc.

Verificând situațiile financiare a debitorului CP ”Agro-PSC” la ziua de 31 decembrie 2021, anul premergător intentării procesului de insolvabilitate, la ”Situația de profit și pierdere prescurtată”, se constată o diminuare a profitului pe parcursul anului 2021 (1112013 lei) , în raport cu anul 2020 (1251182 lei) precum și o diminuare a patrimoniului (de la 3506560 lei la 3007755 lei), pentru aceeași perioadă.

Prin urmare, instanța de judecată corect a reținut că este în imposibilitate de a stabili cu certitudine că, anume prin neachitarea restanței la impozit pe venit

administratorul statutar ar fi înrăutățit situația financiară a întreprinderii, conducându-o, în mod vădit la incapacitate de plată.

Respectiv, instanța de judecată va respinge argumentul Serviciului Fiscal de Stat, în baza prevederilor art. 247 alin. (1) lit. f) al Legii insolvabilității, ca fiind neîntemeiat.

Rezumând cele invocate pe parcurs, instanța de insolvabilitate reține că la caz nu au fost prezentate probe pertinente și concludente, ce ar demonstra că apariţia stării de insolvabilitate a debitorului este imputabilă anume administratorul statutar Sapojnic Anatolie, care a deținut această calitate până la data intentării procesului de insolvabilitate, sau potrivit art. 118 alin. (1) Cod de procedură civilă, fiecare parte trebuie să dovedească circumstanțele pe care le invocă drept temei al pretențiilor și obiecțiilor sale dacă legea nu dispune altfel.

În cadrul examinării cauzei, instanța de insolvabilitate nu a determinat legătura cauzală dintre valoarea masei credale nestinse și faptele ilicite pretins a fi comisă de către Sapojnic Anatolie, care ar putea fi reținută și pusă la baza răspunderii subsidiare a membrilor organelor de conducere ale CP ”Agro-PSC” în baza art. 248 alin. (1) din Legea insolvabilității.

Instanța notează că, în executarea obligației de a dovedi circumstanțele pe care le invocă drept temei al pretențiilor şi obiecțiilor sale, deponentul acțiunii s-a rezumat la prezentarea unui probatoriu redus, care este insuficient în determinarea existenței legăturii cauzale dintre acţiunile imputate pârâtului Sapojnic Anatolie și valoarea masei credale nestinse. Or acest fapt este obligatoriu în contextul în care prejudiciul urmează a fi reparat în cazul și în măsura în care se constată consecință directă a faptei ilicite săvârșite.

Prin urmare, având în vedere lipsa temeiului legal și a argumentării necesare pentru extinderea răspunderii în forma solicitată, Colegiul concluzionează că, în speță, nu sunt întrunite condițiile prevăzute de lege pentru antrenarea răspunderii delictuale a membrilor organelor de conducere ai debitorului CP ”Agro-PSC” .

În final, argumentele invocate de către apelant, în susținerea poziției sale, nu pot fi reținute de către instanța de apel, deoarece se combat cu cele invocate supra şi se axează asupra circumstanțelor care au fost constatate şi elucidate pe deplin de instanța de fond, având la bază cumulul de probe, care au fost administrate şi apreciate cu respectarea normelor de drept procedural şi susținute de normele de drept material.

Drept urmare, Colegiul reține că apelantul nu a invocat nici un argument plauzibil în vederea justificării ilegalității hotărârii instanței de fond contestate, circumstanță care evidențiază caracterul declarativ al apelului, lipsit de conținut și evidențiază simplul fapt al dezacordului apelantului cu soluția dată de instanța de fond.

Deci, având în vedere că prima instanță a examinat cauza sub toate aspectele, cu respectarea normelor de drept material și procedural, a verificat și apreciat probele administrate în conformitate cu art.130 Codul de procedură civilă și a emis hotărâre legală, iar argumentele invocate de către apelant sunt declarative, Colegiul civil, ajunge la concluzia de a respinge apelul cu menținerea hotărârii judecătorești contestate.

În conformitate cu art.385 lit.a) Cod de procedură civilă, art.8 alin.(7), 104-105 din Legea insolvabilității, Colegiul civil şi de contencios administrativ al Curţii de Apel Nord, -

decide:

Se respinge apelul declarat de Serviciul Fiscal de Stat.

Se menține hotărârea judecătoriei Soroca, sediul central din 17 iulie 2025, emisă în cauza civilă, la cererea Serviciul Fiscal de Stat privind atragerea la răspundere subsidiară a membrilor organelor de conducere ale debitorului insolvabil CP ”Agro-PSC”, în persoana directorului Sapojnic Anatolie, în cadrul procesului de insolvabilitate intentat față de CP ”Agro-PSC”.

Decizia este definitivă şi irevocabilă de la pronunţare.

Preşedintele ședinței, judecător Radu Holban

Judecătorii Mariana Sajin Svetlana Ghercavii